

Vlaams
Parlement

vergadering **C253**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 28 mei 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het decreet voor de georganiseerde sportsector en de toepassing in Brussel – 2228 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de positie van het World Anti-Doping Agency (WADA) inzake de inkanteling van de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) – 2158 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de positie van het World Anti-Doping Agency (WADA) inzake de inkanteling van de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) in Sport Vlaanderen – 2296 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het transgender-beleid van Vlaamse sportfederaties – 2259 (2014-2015)	10

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het decreet voor de georganiseerde sportsector en de toepassing in Brussel – 2228 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, mijn vraag gaat over de georganiseerde sportsector en de toepassing daarvan in Brussel. De ondersteuning van sport door de Vlaamse overheid gebeurt via verschillende subsidiestromen, die we uiteraard kennen: structurele subsidies, projectsubsidies, subsidies voor sportevenementen en subsidies voor sportinfrastructuur. De subsidiëring van de georganiseerde sport, waaronder de sportfederaties, de Vlaamse steden en gemeenten, de Vlaamse provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), wordt geregeld via een aantal decreten. Voor de georganiseerde sport is dat het decreet van 13 juli 2001, dat de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie Vlaamse Sportfederatie (VSF) en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding regelt. Met dat decreet werd een grotere transparantie van het sportlandschap beoogd, door een duidelijk onderscheid tussen enerzijds de sportfederaties en anderzijds de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding. Daarnaast is er nog de koepelorganisatie VSF, die als aanspreekpunt fungeert voor de sportfederaties. Het decreet definieert ook de basisopdrachten en facultatieve opdrachten van de sportfederaties, waarbij een belangrijke nadruk op kwaliteitsverhoging bij de sportclubwerking en op de facultatieve opdracht jeugdsport werd gelegd.

Minister, in uw beleidsnota stond te lezen dat van de 22.650 sportclubs die Vlaanderen rijk is, 76 procent aangesloten is bij een erkende Vlaamse sportfederatie. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou echter 43 procent niet aangesloten zijn bij een federatie. Dat blijkt uit het Brussels sportkadaster. Het kan natuurlijk zijn dat dit percentage vertekend is, omdat het gaat over Nederlandstalige of Franstalige sportorganisaties en de vraag bij welke respectievelijke sportfederaties ze zich al dan niet kunnen of zouden moeten aansluiten. Toch lijkt dit me een groot verschil te zijn, dat verdient in rekening te worden gebracht. Het is natuurlijk ook zo dat de toetreding van sportclubs tot federaties vrijwillig is. Ze hebben dus zelf de keuze om al dan niet toe te treden. Toch is het verschil qua toetreding tussen Vlaanderen en Brussel zo groot dat we toch wel de vraag kunnen stellen hoe goed de Vlaamse overheid ook die clubs bereikt om aan kwaliteitsverhoging te doen, en welke ondersteuning ze al dan niet krijgen om dat te doen. Zeker met betrekking tot de facultatieve opdracht jeugdsport moet die vraag worden gesteld.

Interessant is ook dat op dit moment 25 procent van de sporters in Brussel niet-Brusselaars zijn. Onder hen bevinden zich de vele pendelaars die niet enkel in Brussel komen werken, maar er ook tijdens, voor en na het werk komen sporten. Een goede ondersteuning van de Brusselse sportclubs via de sportfederaties bereikt dus niet enkel de Nederlandstalige Brusselaar, maar ook heel wat Vlamingen. Ik zou zelfs durven zeggen dat dit nog sterk zou moeten toenemen. De ondersteuning die sportfederaties aan sportclubs geven, kan dus niet alleen bijdragen tot de kwaliteit van de begeleiding bij het sporten, maar kan ook andere doelstellingen mee ondersteunen, zoals het levenslang sporten, waarover we het al hebben gehad en in verband waarmee de sportclubs het best scoren.

Minister, we weten dat u nu werkt aan een nieuw decreet voor de georganiseerde sportsector. Mocht de oorzaak, of een van de oorzaken, dus liggen in het bestaande decreet, dan is het volgens mij nu het uitgelezen moment om dit aan te pakken.

Minister, hebt u een beter zicht op het aantal of het percentage Nederlandstalige sportclubs die al dan niet aangesloten zijn bij een federatie? Ziet u een mogelijke oorzaak in het bestaande decreet voor de georganiseerde sportsector? Zo niet, wat zou volgens u de oorzaak kunnen zijn? Zult u er bij de voorbereiding van het nieuwe decreet ook voor zorgen dat de Brusseltoets, namelijk het onderzoeken wat de implicaties voor Brussel zijn en hoe die beslissing in Brussel kan worden geïmplementeerd, zeker wordt toegepast, zodat ook daar kan worden ingezet op onder meer kwaliteitsverhoging?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, ik dank de heer Bajart voor zijn vraag. Het Actieplan Sport voor Allen 2012-2014 vermeldt als actiepunt: "De VGC stimuleert in overleg met VSF de sportfederaties om te investeren in Nederlandstalige sportclubs in Brussel." In een antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Johan Sauwens uit de vorige legislatuur lees ik over dat actiepunt het volgende: "VSF heeft een eerste verkennend gesprek gehad met de VGC. De conclusie was dat VGC en VSF elkaar onvoldoende kennen. De federaties zijn afwezig in Brussel, VSF wil zijn schouders er mee onder zetten om daar verandering in te brengen. Eerst moet de situatie in Brussel duidelijk worden. VGC zal een voorstelling geven van het aantal (Nederlandstalige) sportclubs in Brussel. Op basis daarvan tracht VSF een match te maken met de federaties. Het is de bedoeling om de aanwezigheid van federaties in Brussel te verhogen, interculturaliteit wordt daar in meegenomen gezien dit onlosmakelijk verbonden is."

Minister, welke stappen zijn er gezet sinds het antwoord op de vraag van de heer Sauwens? Dat dateert immers toch al van 28 maart 2013. Op zich vraag ik me wel af of de mechanismen die in het Sportfederatiedecreet zijn ingebouwd, die situatie in Brussel in de hand hebben gewerkt.

Onze fractie ziet niet direct een reden om dat te denken, maar we luisteren zeer graag naar de inzichten en de visie van onze minister.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Bajart, ik denk dat u alleen Brussel bedoelt, maar ik geef u het geheel voor Vlaanderen. In de Sportdatabank Vlaanderen zien we dat er nu al 23.451 clubs zijn en dat 18.014 clubs aangesloten zijn bij een sportfederatie. Het percentage is nu 78 procent. In Brussel zijn er 395 geregistreerd en 214 aangesloten bij een sportfederatie, dat is 54 procent. Als statisticus kan ik zeggen dat er ten opzichte van vorige keer een significante stijging is.

Ik denk dat het decreet van 13 juli 2001 geen oorzaak is van dat lager percentage, want er is nog een serieus verschil tussen 78 en 54 procent. Ik zie immers dat elke erkende sportfederatie in vier provincies aanwezig moet zijn om een erkenning te krijgen. Het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt beschouwd als een provincie. Dat is eigenlijk een stimulans om dat daar uit te bouwen en clubs aan te moedigen om bij een federatie aan te sluiten.

Ongeveer het enige verschil dat ik zie, is dat in de Vlaamse provincies er soms een provinciale werking is die ertoe bijdraagt om die potentiële clubs zich te laten aansluiten bij een federatie. In Brussel zie ik dat dat relatief weinig gebeurt. Er is niet echt sprake van een bovenlokale structuur die met die clubs communiceert over aansluiting bij de federaties. Dat lijkt mij een mogelijke reden.

Ik wil er niet te ver op ingaan. In het Sport voor Allen-decreet hebben we eind vorige legislatuur goedgekeurd dat we vanaf 2016 erin voorzien dat er voldoende mechanismes zitten om de georganiseerde sport via de Vlaamse Gemeenschapscommissie te stimuleren. Zo moet vanaf 2016 ten minste 35 procent van de

subsidie besteed worden aan de kwalitatieve uitbouw van Nederlandstalige sportverenigingen – dat is ook een antwoord op de vraag van de heer Wouters – en ten minste 25 procent aan de professionalisering van de Nederlandstalige sportverenigingen. In het Sport voor Allen-decreet hebben we de stimulans die misschien wat ontbreekt in het Federatiedecreet, opgevangen.

Wat betreft het overleg met de Brusselse clubs, krijgt het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus) een specifieke rol om ook daar een stimulans te geven.

Wat betreft de Brusseltoets is het logisch dat ik de omzendbrief volg die zegt wanneer de Brusseltoets moet plaatsvinden. Ik zal laten nagaan aan de hand van een quick scan of dat nodig is en zal het uiteraard doen als dat volgens de quick scan nodig is.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. De antwoorden op de tweede en de derde vraag zijn duidelijk, ook de volgende stappen en de verantwoordelijkheid die u daarin wilt nemen. Dank u daarvoor.

De percentages van 78 en 54 zijn inderdaad beter, maar statistisch gezien is er nog altijd een opmerkelijk verschil. Ik noteer ook dat elke erkende sportfederatie in de vier provincies aanwezig moet zijn, dat is een van de criteria. Dat Brussel aanzien wordt als een provincie, is inderdaad een stimulans. Dat zorgt ervoor dat er beter kan worden ingespeeld op de situatie op het veld. Ik wilde vooral het volgende onderstrepen. Mocht het zo zijn dat veel van de Brusselse sportclubs maar niet zouden aansluiten bij sportfederaties omdat er een mankement zou zijn geweest in de huidige wetgeving – wat blijkbaar niet het geval is – of dat de toepassing in Brussel, zoals vele zaken, een specifieke benadering zou vergen, zou het nu onze kans zijn om dat op te lossen. Dank u wel voor uw antwoorden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de positie van het World Anti-Doping Agency (WADA) inzake de inkanteling van de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) – 2158 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de positie van het World Anti-Doping Agency (WADA) inzake de inkanteling van de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) in Sport Vlaanderen – 2296 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorzitter, minister, ik heb op 29 januari de thematiek in deze commissie aangekaart. Collega Bajart heeft dat naderhand ook nog eens gedaan, en straks doet collega Poschet dat ook. Ik ben dus niet de enige.

Ik nam eerst de WADA-code (World Anti-Doping Agency) ter hand. Punt 20.5 van die code handelt over de taken en verantwoordelijkheden van de nationale antidopingorganisaties. Punt 20.5.1 bepaalt dat die organisaties onafhankelijk moeten zijn in hun operationele beslissingen en activiteiten. Punt 22.6 bepaalt dat elke overheid de autonomie van een nationale antidopingorganisatie in haar land moet respecteren en zich niet mag mengen in de operationele beslissingen en activiteiten.

Dit moeten naar mijn mening – wie ben ik, maar de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) zegt het – de toetsstenen zijn bij het afwegen waar onze NADO na de hervorming van het departement, wat ondertussen grotendeels is gebeurd, wordt ingekanteld.

Ik gaf toen drie pistes aan: ofwel inkantelen in een departement ofwel de inkanteling in Bloso ofwel inkanteling in het departement Gezondheid. De derde mogelijkheid is niet meteen realistisch. De piste via Bloso roept misschien wel deontologische problemen op: de scheiding tussen de uitvoering van het sportbeleid – dat is Bloso – en het toezicht daarop specifiek voor het aspect doping wordt ongedaan gemaakt omdat de twee een eenheid worden.

U antwoordde dat u bij de reorganisatie het respect voor de WADA-code 2015 zult meenemen. U beloofde bij regelgevend initiatief ook advies te vragen aan de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC).

Collega Lionel Bajart stelde op 2 april een vervolgvraag. Aanleiding was de bis-conceptnota van de Vlaamse Regering over de transitie van het beleidsveld sport. U beloofde toen opnieuw om het voor te leggen aan het WADA zelf.

Ik citeer u: "Omdat ik zeker wil zijn dat het WADA dit goedkeurt, heb ik het voorgelegd aan hen. Ik heb nog geen reactie gekregen van het WADA. Maar ik loop nog niet vooruit op een mogelijk negatief antwoord, want ik ben positief van geest en probeer er altijd van uit te gaan dat het een heel goed voorstel is. Ik sta er ook voor 200 procent achter."

Ondertussen zijn reeds een aantal stappen gezet. U sprak in uw antwoord ook over een stuurgroep binnen de administratie. Ik neem aan dat die is samengekomen en advies heeft gegeven. Er is ook de werkgroep rond antidoping, waarin de belangrijkste ambtenaren van het departement zijn vertegenwoordigd. U zei ook dat u de brief aan het WADA vorige week had verstuurd – ik praat al wel over een tijdje geleden. Als ik het niet verkeerd voor heb, hebt u zelfs persoonlijk contact gehad met de top van het WADA – met de sociale media zijn er geen geheimen meer in deze wereld.

Dan kunnen we dit dossier nu afronden. Ik ben nieuwsgierig naar het antwoord op mijn drie vragen. Kreeg u al een schriftelijk antwoord van het WADA? Zo ja, wat is de inhoud daarvan? Wat zijn daar de beleidsconsequenties van? Is er een advies van de stuurgroep die het transitieproces voor sport begeleidt, in verband met de inkanteling van NADO in de sportadministratie? Welke legistische stappen moeten er nu worden gezet? Bent u ook bereid advies te vragen aan de SARC over deze kwestie, ook als er geen decreetswijziging of nieuw uitvoeringsbesluit nodig is? Dit heb ik in het verleden nog niet aangehaald, omdat ik denk dat er in een aantal opties geen decreetswijziging nodig is, maar ik ben er niet heel zeker van. Daarom stel ik u de vraag. Het belang van de inkanteling is zo groot dat het zinvol is dat ook de SARC een advies kan geven.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, in april spraken we in deze commissie over de inkanteling van NADO in de nieuwe administratie Sport Vlaanderen. Sport Vlaanderen is op zijn beurt de samensmelting van Bloso en het departement Sport.

De discussie was een vervolg op vragen die hierover al gesteld werden bij de bespreking van de aanpassing van het decreet rond dopingbestrijding in december en januari. Verschillende collega's en ikzelf uitten hun bezorgdheid over de onafhankelijkheid van NADO eenmaal het in het nieuwe agentschap zou zitten. Vraag was ook of het WADA hiermee akkoord zou gaan. Het WADA eist immers

een operationeel onafhankelijk nationaal antidopingagentschap. U zei dat de inkanteling louter administratief zou zijn en dat NADO Vlaanderen een afzonderlijk ondernemingsplan en een afzonderlijke begrotingslijn zou hebben. U zou dit ook aftoetsen bij het WADA. Twee weken geleden woonde u de vergadering bij van de board van het WADA.

Minister, wat is de positie van het WADA over de voorgestelde inkanteling? Neemt het WADA genoegen met de voorgestelde 'louter administratieve' samenvoeging?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de vraag van de collega's. De vraagstellers hebben de context zeer correct geschetst.

We weten inderdaad dat in eerste instantie zal worden onderzocht om NADO Vlaanderen louter administratief onder te brengen bij het vernieuwde agentschap Sport met een afzonderlijk ondernemingsplan en een afzonderlijke begrotingslijn. We weten ook dat de minister die constellatie zou voorleggen aan het WADA en transparant en in overleg met het WADA de constellatie zou onderzoeken en uitklaren.

Minister, u was inderdaad recent op bezoek bij het WADA. Ik neem aan dat u tijdens uw bezoek ook hebt kunnen spreken over die constellatie en dat het WADA zijn licht heeft laten schijnen over de constellatie.

Minister, graag hadden wij ook enige toelichting gehad bij de stand van zaken. Hebben we reeds een antwoord mogen ontvangen? Wat zijn de volgende stappen?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): De situatie is geschetst. Ik ben geïnteresseerd in uw antwoord. We onderschrijven allemaal het belang van een duidelijke positie voor NADO. Ik hoop dat u al een antwoord hebt gekregen van WADA, minister, en dat het een duidelijk antwoord is: ofwel een duidelijk positief advies zonder kanttekeningen, ofwel een negatief advies. Want ik vrees, en dat is persoonlijk, dat als zij kanttekeningen plaatsen dat de duidelijke onafhankelijke positie van NADO niet kan worden verzekerd, dat de geloofwaardigheid aantast. Maar misschien ga ik te snel. Ik luister eerst naar wat u te zeggen hebt, minister.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Bajart, ik zal de laatste zin eerst lezen: "We consider that the planned development follows the 2015 World Anti-Doping Code principles and requirements." Daarmee hebt u de essentie van het antwoord al. Heel duidelijk: ja, het is in orde. Laat me de context schetsen.

Ik kan positief nieuws brengen. Ik ben effectief bij het WADA geweest. Ik was uitgenodigd voor de Foundation Board. En David Howman, de CEO, had me gevraagd voor een gesprek met hun topjurist. Op 12 mei 2015 hebben we dit gesprek effectief gehad. Het WADA vroeg mijn bevestiging over een drietal aspecten bij de documenten die ze hadden gekregen: de budgettaire impact, de evaluatie van de directeur en de verhouding met de sportfederaties.

Wat de budgettaire impact betreft, vroegen ze effectief, mijnheer Wouters, wat een afzonderlijke begrotingslijn betekent. Ik heb uitgelegd dat ze een eigen budget hebben, autonoom, zonder conditionering aan de rest van het budget van Bloso.

Wat de evaluatie van de directeur van NADO betreft, verduidelijkte ik dat ik een redelijk aantal directeurs en administrateurs-generaal zelf moet evalueren, maar

dat het hier natuurlijk gaat over een directeur van een agentschap, als je het autonoom bekijkt, van twaalf mensen. Dat is iets anders dan Fons Leroy, ik noem maar iemand, directeur van de VDAB, met vijfduizend mensen, of administrateur-generaal van Bloso Philippe Paquay, met zeshonderd mensen. Zij vroegen of de evaluatie ook zou gaan over de keuzes van de controles. Mijn antwoord was: nee, de evaluatie gaat over de persoonlijke, intellectuele, professionele en organisatorische competenties van de directeur van NADO. Het geleverde werk wordt ook bekeken, maar zonder in te gaan op de concrete inhoud van het beleid. Het moet binnen het kader zijn, maar niet meer dan dat.

De vraag van het WADA naar de mogelijke invloed van de sportfederaties was wellicht ingegeven door het feit dat in Zweden de situatie anders is dan bij ons. In het verleden heeft het WADA opmerkingen gemaakt om de invloed van de federaties op NADO te verkleinen. Maar ik denk dat u weet dat de band tussen de overheid en de federaties geen invloed heeft op het beleid van NADO. Dat heb ik dus bevestigd.

Op basis van deze informatie bevestigde het WADA toen al mondeling en intussen ook schriftelijk dat zij het eens kunnen zijn met de inkanteling. Ik ben daar ook heel blij mee. Zoals ik altijd heb gezegd, zal ik de 'Chinese walls' respecteren. Maar ik denk dat zij zelfs nog aan slagkracht kunnen winnen, want je creëert een schaalvoordeel en zij zullen een beroep kunnen doen op de backoffice van Bloso, binnen hun eigen beleid. Dat is een sterke zaak.

Voorzitter, als de commissie het goed vindt, geef ik meteen de hoofdlijnen van de board die we hadden bij het WADA. Een eerste punt waarover discussie was, is het budget. Het WADA had nog nooit een meerjarenbegroting gemaakt. In de vergadering in Parijs in november 2014 bleek al dat ze eenmalige inkomsten en uitgaven hadden die nergens werden weerspiegeld. Die gaven aanleiding tot de verhoging van de lidgelden met 3 procent. Ik heb toen gevraagd naar een meerjarenbegroting. Toen is dat niet bevestigd, nu duidelijk wel. Dat is duidelijk vanuit de governments, vanuit Europa en vanuit mij. Ik mag altijd het woord voeren als het over budget gaat. We hebben dat nu verkregen.

Een tweede belangrijk punt is dat we hebben verkregen dat de begroting 2016 scenario's zal bevatten. Ik bedoel daarmee dat ze eindelijk duidelijk zullen moeten maken wat hun prioriteiten zijn. Als er geen extra geld komt, of een stijging van 3 procent, of van 5 procent, wat gaan ze dan meer of minder doen? Wat vinden ze dan zelf de essentie? Op basis daarvan kunnen wij een betere beslissing nemen. Ik ben heel blij dat die elementen worden opgenomen.

Een laatste punt was dat de sportvertegenwoordigers vroegen om de reiskosten opnieuw te laten betalen door WADA. Nu, we hebben in het verleden gezien dat, als het WADA die reiskosten betaalt, er excessen zijn. Ik moet het voorzichtig formuleren, maar als je van Brussel naar Genève vliegt, heb je bijvoorbeeld toch geen business nodig. Als je dat zelf betaalt, denk je er toch niet aan om dat te doen.

Daarom hebben wij dat in het verleden voorgesteld en hebben we vanuit Europa opnieuw bevestigd dat reiskosten laten betalen door het WADA voor ons alleen kan als we zien dat er budgettaire ruimte voor is. Die drie punten zijn duidelijk naar voren gebracht, goed bevonden en ook verkregen.

Een ander belangrijk punt is dataprotectie. Ik haal altijd het voorbeeld aan van een van mijn eerste WADA-vergaderingen, toen ik zei dat privacy bij ons toch nogal belangrijk was en grondwettelijk verankerd was. Een van de gasten antwoordde toen: "Verander de Grondwet dan." (*Opmerkingen van de heer Bart Caron*)

Uit dat voorbeeld blijkt het gebrek aan aanvoelen. Europa is zonder twijfel het meest verregaand in de privacyregels. Op 13 mei heeft het WADA in de

Foundation Board gezegd dat er een enorme doorbraak is, om twee redenen. De transfer van data is opgelost doordat er een overeenkomst zou zijn tussen het WADA en Zwitserland, wat nodig was om een transfer van gegevens te kunnen doen, omdat die 'protected' moeten zijn. De tweede reden is dat het WADA, dat tot nu toe onder de lokale overheid van Canada viel, nu wordt beschouwd als vallend onder de nationale wetgeving. Die twee zouden volgens het WADA zelf een oplossing bieden in de bezorgdheid over de privacy. Ik heb de details niet gezien, maar dat was belangrijk nieuws.

Bij het WADA maakte men zich grote zorgen. Er is een nieuwe EU-regelgeving rond het verzamelen en verwerken van gegevens. Ze maakten zich daarover zorgen. Dat is een 'ongoing process'. Ik ga daar nu nog niet te diep op in.

Dan is er ook nog de Compliance Code 2015. Een aantal landen waren nog helemaal niet compliant. In Europa zijn alle landen het wel: ofwel compliant, zoals wij, ofwel in progress. Geen enkel land was nog niet gestart. Je kunt die mensen heel moeilijk duidelijk maken dat parlementaire processen soms wat tijd vragen. Frankrijk is nog in progress, terwijl het land vertegenwoordigd is in de Executive Board. Het hangt er dus ook van af hoe het parlement daar op een bepaald moment tegenover staat. Wij zijn in orde, we zijn compliant. De Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschap zijn nog in progress. Er is uitdrukkelijk gezegd dat ze tegen september bij de Executive Board en tegen november bij de Foundation Board in orde zouden moeten zijn.

Dat zijn de drie thema's. Zo hebt u ook wat zicht op wat er is gebeurd in het WADA. Ik denk dat het nuttig was erbij te zijn.

Om de transitie Sport goed voor te bereiden en in goede banen te leiden, worden momenteel een aantal algemene en inhoudelijke werkgroepen opgestart. Een van de inhoudelijke werkgroepen is de werkgroep NADO Vlaanderen. Die werkgroep kreeg de specifieke opdracht om in de komende maanden de nodige voorbereidingen te treffen om de autonome operationaliteit van NADO binnen Bloso in praktijk te kunnen brengen en te garanderen, met de contouren die we aan het WADA hebben meegedeeld. De taak van de stuurgroep bestaat erin om samen met het transitieteam de werkzaamheden verder te volgen en waar nodig knopen door te hakken.

We moeten het decreet van 7 mei 2004 aanpassen als we de inkanteling willen doen. De opdrachten van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid dienen decretaal te worden bepaald. Een van de opdrachten zal het uitvoeren van het antidopingbeleid zijn. De operationele autonomie die NADO Vlaanderen binnen het agentschap zal genieten en de afzonderlijke budgetlijn zullen we ook decretaal vastleggen. Dat is de beste garantie voor jullie vragen. Aangezien het een decreetswijziging betreft, krijgen jullie alle kansen om jullie daarover uit te spreken. Aangezien het een ontwerp van decreet betreft, zal ik de Sportraad uiteraard om advies vragen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Zouden de geïnteresseerde leden een kopie kunnen krijgen van de brief aan het WADA? We zullen die niet zomaar verspreiden.

Ik wil niet negatiever of positiever doen dan nodig in dit dossier. U begrijpt dat ook. Als het WADA zegt dat het goed is, wie ben ik dan om te zeggen dat het niet goed is? Ik leg mij daar dus bij neer. Maar, minister, weet NADO dat Bloso heel veel jonge topsporters in dienst heeft? U zegt dat de afstand tussen NADO en de federaties groot genoeg moet zijn. Er mag geen inmenging zijn in het beleid, in de keuze van wie wordt gecontroleerd en wanneer. Maar bij ons zijn er natuurlijk wel topsporters

die potentieel kunnen worden betrapt – als ik het zo mag zeggen – en op dezelfde lijst staan als de controlediensten. Is daarover overleg gepleegd met het WADA?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Wij zijn er tevreden mee en kijken alvast uit naar het decreet, waarbij we dan onze inbreng kunnen doen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik heb geen enkel probleem om de brief voor te leggen. Er staat in dat het een constructief gesprek was. Ze gaan voor 100 procent akkoord. Ik zal die brief nu laten kopiëren en ronddelen.

Ik speel nooit verstoppertje in zulke gesprekken. Dat is kortetermijnvisie. Ik maak deel uit van de board van het WADA. Ik heb daar een voorbeeldfunctie, en ik heb uiteraard gesproken met de heren van de juridische dienst. Ik heb hun nog eens bevestigd dat we die contracten hebben, maar dat de directeur van NADO niets met die contracten heeft te maken, en dat de positie van de gedelegeerd bestuurder van Bloso geen invloed heeft op wie waar gaat inspecteren. Ik zal dat nooit toelaten, en dat is heel uitdrukkelijk gezegd.

Een entiteit van twaalf man op zich laten bestaan, is nefast voor de werking in de toekomst. Het inschakelen van mensen met kennis van zaken zonder inmenging in de inspectie, is de beste zaak voor iedereen.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, ik heb een grenzeloos vertrouwen in u, maar na u komen er anderen. Er moeten genoeg harde garanties zijn opdat de voorwaarden en regels die u zelf aanhaalt, bewaard zouden blijven. In de decretale aanpassing en de memorie van toelichting daarbij moeten een aantal van die kapstukken heel goed zichtbaar zijn.

Ik pleit er ook niet voor om een unit van twaalf medewerkers een apart agentschap of wat ook te laten zijn. Dat had theoretisch kunnen worden opgelost door het in te kantelen in het departement. Minister, ik begrijp dat u dat liever niet hebt en dat het misschien beter is voor de logistieke ondersteuning, voor de verstandhouding enzovoort om dat toch iets dichterbij uw sportadministratie te zetten.

De rest moet passen in de decretale regeling. Van die gelegenheid zou ik gebruikmaken, al is het in een memorie, om een aantal van die principes daar te verankeren. Iedereen zal dan blij zijn met de voorbeeldrol en de bijna vlekkeloze reputatie van Vlaanderen. Zeker de laatste jaren werkt dat uitstekend, en dat moeten we ook kunnen behouden. Dat is de essentie.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het transgenrebeleid van Vlaamse sportfederaties – 2259 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, dat we deze vraag om uitleg vandaag in de commissie Sport behandelen, is een mooi voorbeeld van hoe we de laatste jaren een hele evolutie hebben gezien. Ik herinner me dat ik in 2009 voor de eerste keer een vraag om uitleg over transgenders

stelde in de commissie Welzijn. We hebben toen ongeveer een half uur nodig gehad om aan sommige collega's uit te leggen waarover het precies ging. Laat ons eerlijk zijn, er was heel wat hilariteit.

Ondertussen zijn we zes jaar verder, en staat het maatschappelijke debat over de aanvaarding van transgenders gelukkig ook een heel stuk verder. Ik verwijs naar de resolutie die we op het einde van de vorige legislatuur in april 2014 hebben goedgekeurd. Die verwees onder andere naar de positie van transgenders in veel beleidsdomeinen, waaronder Werk. Minister, ik vermeld dat omdat u daar in de vorige legislatuur ook op een heel ernstige manier werk van hebt gemaakt. Ik ga ervan uit dat u de gevoeligheid kent en de thematiek beheerst. Daarom wil ik deze vraag om uitleg hier stellen.

In de literatuur leren we dat weinig transgenders actief aan competitiesport doen voor ze hun transitie hebben voleindigd, omdat ze zich niet goed voelen in hun lichaam. Vaak wachten ze om te beginnen met competitiesport tot na hun transitie. Daarvan hebben we een mooi voorbeeld dat recentelijk de pers heeft gehaald. U kent haar wellicht beter dan ikzelf: de Nederlandse wielrenster Natalie van Gogh, die overtuigend een wedstrijd in de vrouwencompetitie won.

Naar aanleiding daarvan zijn sommige mensen zich gaan afvragen hoe het zit met competitievervalsing. Welke regels moeten in acht worden genomen? Hoe lang is iemand nog vrouw of man als we kijken naar de hormoonspiegel? Dat is vrij technisch aan de ene kant, maar maatschappelijk is het relevant. Zeker in het kader van competitiesport is het absoluut relevant.

Onderzoeker Joz Motmans heeft vastgesteld dat er internationaal al regels bestaan, onder andere bij het Olympisch Comité, maar dat dat niet of nauwelijks zo is voor de Vlaamse sportfederaties.

Het lijkt mij aangewezen dat de Vlaamse sportfederaties daar eens over nadenken, zeker als we zien wat er op federaal vlak staat te gebeuren, namelijk een wijziging van de regelgeving. Het lijkt me zinvol om daarover na te denken.

Minister, ik kan me voorstellen dat er andere prioriteiten zijn, maar hebt u er zicht op in hoeverre de Vlaamse sportfederaties daar enigszins oog voor hebben?

Overweegt u om de sportfederaties voorzichtig te stimuleren om daar de nodige aandacht aan te besteden?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Ik wil deze vraag nog verder opentrekken. Ik vraag me af of er een politiek bestaat, niet enkel over transgenders maar ook over interseksuele atleten of sportbeoefenaars. We herinneren ons wellicht allemaal nog het geval van de Zuid-Afrikaanse Caster Semenya, die in 2009 de 800 meter won. De vraag was toen of zij een vrouw dan wel een man was. Dat zijn geen gemakkelijke en ook heel persoonlijke zaken waar de persoon in kwestie trouwens bijna aan ten onder ging. Minister, hebt u daar een beleid rond? Hoe gaat u daarmee om?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op dit moment is het me niet bekend of de Vlaamse sportfederaties duidelijke regels hebben over deelname van transgenders. Het is wel zinvol en nuttig om daar vragen over te stellen. Ik zal de Vlaamse Sportfederatie (VSF) vragen om daarover een bevraging te organiseren bij de Vlaamse sportfederaties. Dat maakt het mogelijk om kennis te vergaren over wat wel en niet bestaat, en het werkt ook sensibiliserend. Door de vraag te stellen, kan daar al een eerste keer over nagedacht worden.

Als minister van Sport vind ik dat sport voor iedereen toegankelijk moet zijn. De overheid moet ervoor zorgen dat waar nodig oplossingen worden gezocht. Ik ben ook grote voorstander van een gelijkekansenbeleid. Via het Gelijkekansendecreet verleen ik mijn medewerking aan het proces waarin specifieke initiatieven worden genomen met het oog op het voorkomen of bestrijden van ongelijke kansen, en dus ook op het vlak van seksuele diversiteit.

Voor het horizontale doelstellingenkader Gelijke Kansen 2015-2019 wordt voor het beleidsveld Sport volgende operationele doelstelling voorgesteld: "De brede sportsector wordt gesensibiliseerd en geïnformeerd over de thematiek gender en seksuele diversiteit en over het scheppen van een verdraagzame omgeving. Zowel clubs, trainers, supportersclubs als andere belangrijke actoren worden betrokken."

De bevraging die door VSF zal gebeuren en de resultaten ervan kunnen als basis dienen om concrete acties te ondernemen en de Vlaamse sportfederaties te informeren over deze problematiek.

Het lijkt me ook nuttig om na te gaan wat er elders in de wereld gebeurt. In Nederland en Engeland zijn al initiatieven genomen. Wat mij betreft, hoeven we het buskruit geen driemaal uit te vinden.

De heer Joz Motmans van het Transgender Infopunt heeft alvast zelf aan het kabinet Sport meegedeeld dat hij zijn kennis en inzichten met de sportsector in Vlaanderen wil delen. Ik zal daar zeker op ingaan.

Kortom, de bevraging, wat er op internationaal vlak gebeurt en de kennis van de heer Motmans zullen de basis vormen van een verdere uitwerking van een transgenderbeleid.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord en voor het duidelijk engagement om de Vlaamse sportfederaties te sensibiliseren en hun te vragen hierover na te denken. Het lijkt me logisch dat op basis daarvan kan worden nagegaan waar bijsturing nodig is. Als u zich daarbij dan ook nog eens verzekert van good practices uit het buitenland en de adequate steun van de heer Motmans, dan zetten we daarmee een belangrijke stap, ook in de maatschappelijke aanvaarding van transgenders in de sport en de competitiesport.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.